

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Ing. J. P.**, zastoupený Mgr. Ivanem Courtonem, advokátem se sídlem Moskevská 450/38, Praha 10, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **VOD Jetřichovec, družstvo**, se sídlem Jetřichovec 62, Pacov, zastoupená JUDr. Jakubem Vozábem, Ph.D., advokátem se sídlem Pod vilami 747/10, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 12. 2016, č. j. 10 A 101/2015 - 74,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se podanou kasační stížností domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 12. 2016, č. j. 10 A 101/2015 - 74, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2015, č. j. KUJI 23344/2015 ODSH 307/2015 - Ma/RODV, jímž bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Pacov ze dne 14. 1. 2015, č. j. MP/00452/2015/OD/Pa. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta stěžovatelova žádost o odstranění pevné překážky za účelem zpřístupnění veřejných komunikací.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě.

Krajský soud doručoval stěžovateli napadený rozsudek do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Protože stěžovatel nebyl na adrese uvedené v žalobě zastižen, byla zásilka dne 27. 12. 2016, v souladu s ust. § 49 odst. 2 a 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., uložena u provozovatele poštovních služeb a stěžovateli byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Podle § 49 odst. 4 věta první o. s. ř. platí, že nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k

vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 - 34). Předmětná desetidenní lhůta uplynula dne 6. 1. 2017 a stěžovatel si v jejím průběhu zásilku nevyzvedl. Nutno doplnit, že uloženou zásilku si stěžovatel vyzvedl dne 9. 1. 2017, což stvrdil svým podpisem na doručence.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout. V souladu s ust. § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je v této souvislosti rozhodující uplynutí lhůty deseti dnů ode dne, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí. Případné vyzvednutí zásilky po uplynutí zákonné desetidenní lhůty dle § 49 odst. 4 věta první o. s. ř. nemá na doručení vliv (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2005, č. j. 1 Afs 138/2005 - 47, ze dne 31. 8. 2007, č. j. 5 Azs 66/2007 - 95, či ze dne 18. 6. 2008, č. j. 5 Afs 63/2008 - 68)

V daném případě je tedy třeba vycházet z toho, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen desátým dnem od uložení této písemnosti u provozovatele poštovních služeb, tedy dnem 6. 1. 2017.

Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, byl pátek 6. 1. 2017, byl posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti pátek 20. 1. 2017. Kasační stížnost však zástupce žalobce Nejvyššímu správnímu soudu (a stejně tak i krajskému soudu) datovou schránkou doručil až dne 24. 1. 2017, tj. po uplynutí zákonné lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

O nákladech řízení soud rozhodl dle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků řízení nemá v případě odmítnutí kasační stížnosti právo na náhradu nákladů řízení. Výrok ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení vychází z § 120 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které ji vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou ji soud uložil a z důvodů hodných zvláštního zřetele ji může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném řízení osoba zúčastněná na řízení neplnila žádnou povinnost, kterou by ji soud uložil, a nebyly ani shledány žádné důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání náhrady nákladů.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2017

JUDr. Tomáš Foltas  
předseda senátu